

T.B.M.M.

(S. Sayısı : 325)

Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı ve Dışişleri Komisyonu Raporu (1/595)

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG/101-1154/1450

14.4.1997

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Dışişleri Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulunca 15.1.1997 tarihinde kararlaştırılan "Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulunduğuna Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi birlikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Prof. Dr. Necmettin Erbakan
Başbakan

GENEL GEREKÇE

İsrail, ekonomik ve ticarî ilişkilerimizin geliştirilmesi arzulanan bir Devlettir. Kuşkusuz, Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti arasında sermaye, teknoloji ve hizmet hareketlerinin geliştirilmesi, her iki Devletin de refahına katkıda bulunacaktır. Sözkonusu faktör hareketlerinin geliştirilmesinde çifte vergilendirme nedeniyle ortaya çıkan sorunların çözümü önem arz etmektedir. Bu amaçla, Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti arasında 14 Mart 1996 tarihinde Kudüs'de "Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması" imzalanmıştır.

Anlaşma ile kişilerin aynı gelir üzerinden iki Devlette birden vergilendirilmesinin (çifte vergilendirme) önlenmesi amaçlanmaktadır. Bu amacı sağlamak üzere, vergileme hakkı, gelir unsurları itibarıyla ikamet edilen veya kaynak Devletlerden birine bırakılmakta veya bu mümkün olmazsa iki Devlet arasında paylaşılmaktadır. Böylece, Âkit Devletlerden birinde yatırım yapan, teknoloji veya hizmet sunan diğer Devlet mükimlerinin, o Devletin mükelleflerine göre daha ağır vergilendirilmesine engel olunmakta ve teşebbüslerin risk almadan önce ileride karşılırlarına çıkacak her türlü vergi ile ilgili mükellefiyeti hesaplayabilmeleri sağlanmaktadır. Çifte vergilendirmenin Âkit Devletlerde önlenmesi ile İsrailli yatırımcılar için Türkiye'nin, Türk yatırımcılar için ise İsrail'in daha cazip hale geleceği tabiidir.

Anlaşmanın kapsamına aldığı vergiler açısından çifte vergilendirmenin ve vergi kaçakçılığının nasıl önleneceği ve muhtelif gelir unsurlarının vergilendirilmesine ilişkin ilkeler ve düzenlemeler, ilişikte yer alan Anlaşmanın madde gerekçelerinde ayrıntılarıyla açıklanmıştır.

ANLAŞMA MADDELERİNİN GEREKÇELERİ

“Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması” 29 maddeden meydana gelmiştir. Anlaşma maddeleri ve gerekçeleri aşağıda belirtilmiştir.

Madde 1. – Kişilere İlişkin Kapsam

1 inci madde hükmü gereğince bu Anlaşma, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin muki-mi olan kişilere uygulanacaktır.

Diğer bir ifade ile bu Anlaşma, milliyet farkı gözetilmeksizin Âkit Devletler (Türkiye ve İsrail)den birinde veya her ikisinde mukim olan kişileri kapsamına almaktadır.

Madde 2. – Kavranan Vergiler

Bu madde, Anlaşmanın kavradığı vergilerin belirlenmesinde ve tarifinde açıklığı temin etme amacını gütmektedir.

Maddenin 1 inci fıkrası, Anlaşmanın, ne şekilde alındığına bakılmaksızın bir Âkit Devlet adı-na gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacağını belirtmektedir.

2 nci fıkra, gelir üzerinden alınan vergilerin kapsamını belirlemektedir.

3 üncü fıkrada, Anlaşmanın Âkit Devletlerdeki mevcut vergilerden hangilerine uygulanacağı belirtilmektedir. Anlaşma kapsamına giren vergilerin; İsrail’de gelir vergisi, kurumlar vergisi, ser-maye kazançları vergisi ve Arazi Değer Artış Kazançları Vergisi Kanununa göre gayrimenkul var-lıkların devrinden alınan vergi, Türkiye’de ise gelir ve kurumlar vergileri ile gelir ve kurumlar ver-gisi üzerinden alınan fon payından ibaret olduğu belirtilmiştir.

4 üncü fıkra, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilere ilave olarak veya onların ye-rine alınacak ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara öncelikli ölçüde benzeyen vergile-rin de Anlaşma kapsamına gireceğini hükme bağlamakta, ayrıca, Âkit Devletlerin yetkili makam-larının, ilgili vergi mevzuatlarında yaptıkları önemli değişiklikleri birbirlerine bildirmelerini öngör-mektedir.

Madde 3. – Genel Tanımlar

Bu maddede, Anlaşmada kullanılan terimlerin yorumu için gerekli genel tanımlar yer almaktadır.

Söz konusu maddede sırasıyla, “Türkiye”, “İsrail”, “Kişi”, “Şirket”, “Bir Âkit Devletin Teşeb-büsü” ve “Diğer Âkit Devletin Teşebbüsü”, “Uluslararası Trafik”, “Yetkili Makam”, “Vatandaş”, “Vergi” terimlerinin tanımı yer almaktadır.

Maddenin 2 nci fıkrasında, Anlaşmada tanımlanmamış terimlerin, Âkit Devletlerin iç mevzu-atlarında öngörülen anlamı taşıyacağı belirtilmiş, ancak, Âkit Devletlerin vergi mevzuatlarında bu terime karşılık gelen anlamın, diğer mevzuatlarındaki anlama göre öncelik taşıyacağı belirtilmiştir.

Madde 4. – Mukim

Âkit Devletlerin vergileme yetkisi, Anlaşmanın birçok maddesinde doğrudan doğruya “mu-kim” kavramına göre çözümlenmektedir. Bu çerçevede, gerçek ve tüzel kişilerin hangi Devletin mukimi addedileceği hususu büyük bir önem arz etmektedir.

Maddenin 1 inci fıkrasında, gerçek ve tüzel kişiler arasında ayırım yapılmaksızın, Anlaşmanın amaçları bakımından; cv, ikametgâh, yönetim yeri veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter ne-deniyile vergi mükellefiyeti altına giren kişi “mukim” addedilmektedir. Gelir Vergisi Kanunumuz Türkiye’de yerleşmiş gerçek kişileri, Kurumlar Vergisi Kanunumuz ise kanunî veya iş merkezi Türkiye’de bulunan kurumları tam mükellef addettiğinden, 1 inci fıkra hükmüyle vergi hukukumuz-a tam bir paralellik sağlanmaktadır.

2 nci fıkrada, gerçek kişilerin 1 inci fıkrada belirtilen kriterler nedeniyle her iki Devletin de mukimi addedilmesi halinde, bu kişilerin hangi kıstaslar kullanılmak suretiyle yalnızca bir Devletin mukumi addedileceği hususu çözümlenmektedir.

3 üncü fıkrada ise, gerçek kişi dışında kalan kişilerin her iki Devletin de mukimi olması halinde mukimliğin tayininde bu kişilerin etkin yönetim merkezinin esas alınacağı hükme bağlanmıştır. Ancak, bu kişinin etkin yönetim merkezinin belirlenememesi durumunda hangi Devletin mukumi addedileceği hususu, Âkit Devletlerin yetkili makamlarınca belirlenecektir.

Madde 5. - İşyeri

İşyerinin tanımına ilişkin bu madde son derece önemlidir. Bilindiği üzere, Gelir ve Kurumlar Vergisi Kanunlarımız, dar mükellefler açısından ticarî kazancın Türkiye'de elde edilmiş sayılması için, kazanç sahiplerinin Türkiye'de işyerinin bulunması veya daimî temsilci bulundurması ve kazancın bu yerlerde veya bu temsilciler vasıtasıyla yapılan işlerden doğmasını şart koşmaktadır. Aynı şekilde, Anlaşmanın 7 nci maddesinde de yalnızca işyerine atfedilen ticarî kazancın kaynak devlette vergilenebileceği prensibi getirilmiştir.

7 fıkra halinde düzenlenen bu maddede, hangi durumlarda bir işyerinin oluşup oluşmayacağı hususu bütün ayrıntılarıyla açıklanmaktadır.

1 inci fıkrada, "işyeri" teriminin genel bir tanımı yapılmaktadır.

2 nci fıkrada, kapsama özellikle dahil edilen işyerlerine örnekler verilmektedir ki bunlar; yönetim yeri, şube, büro, fabrika, atelye ve maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taşocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer yerlerdir.

3 üncü fıkrada, süresi oniki ayı aşan bir süre devam eden bir inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesi ve bunlarla ilgili gözetim faaliyetlerinin bir işyeri oluşturacağı, ayrıca bir teşebbüs tarafından bu amaçla çalıştırılan ücretli veya diğer personel vasıtasıyla ülke içinde herhangi bir 12 aylık dönemde toplam 183 günü aşan bir süre veya sürelerde devam eden, danışmanlık hizmetleri de dahil, ifa edilen hizmetlerin bir işyeri oluşturacağı belirtilmektedir.

4 üncü fıkrada, işyeri kapsamı dışında kalan hususlar belirtilmiştir.

5 inci fıkrada, daimi temsilcilik düzenlenmiştir. Bu fıkraya göre, bir kişi teşebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini düzenli olarak kullanırsa, bu faaliyetler 4 üncü fıkrada belirtilenlerle sınırlı olmadıkça, temsil ettiği teşebbüs bu Devlette bir işyerine sahip kabul edilecektir. Ancak, işe ilişkin sabit bir yerden 4 üncü fıkra hükmü çerçevesinde yürütülen faaliyetler bu yeri bir işyeri haline getirmeyecektir.

Anlaşmada işyeri ve daimi temsilci ayrı ayrı maddelerde düzenlemeyip, her ikisi de "işyeri" maddesinde düzenlendiğinden, bu fıkra hükmüyle, Gelir Vergisi Kanununun dar mükelleflerin ticarî kazançlarının Türkiye'de vergilendirilmesine imkân tanıyan daimî temsilciliğe ilişkin hükümleri Anlaşmaya yansıtılmış olmaktadır.

6 ncı fıkra, bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette, işlerini yalnızca kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, genel komisyoncu veya bağımsız statüye sahip bir acente vasıtasıyla yürütmesi halinde işyerinin var sayılmayacağını öngörmektedir. Söz konusu acentenin faaliyetlerinin tamamı veya tamamına yakını temsil ettiği teşebbüs adına yapılıyorsa bu kişi bağımsız statüde bir acente olarak kabul edilmeyecektir.

7 nci fıkrada ise, iki ayrı Âkit Devlette mukim olan şirketlerin birbirlerini kontrol etmesinin, bunlardan herhangi birinin diğeri için bir işyeri oluşturmayacağı hükme bağlanmıştır.

Madde 6. — Gayrimenkul Varlıklardan Elde Edilen Gelir

Bu madde yalnızca gayrimenkul sermaye iratlarını değil, aynı zamanda gayrimenkullerden kaynaklanacak her türlü gelir unsurunu da kapsama dahil etmektedir.

Maddenin 1 inci fıkrası ile gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelirin vergileme hakkı, gayrimenkulün bulunduğu Âkit Devlete bırakılmaktadır.

2 nci fıkra, “gayrimenkul varlık” teriminin tanımına ilişkindir.

3 üncü fıkrada, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımı, kiralanması veya başka bir suretle kullanımından elde edilen gelire 1 inci fıkra hükmünün uygulanacağı belirtilmektedir.

4 üncü fıkrada ise 1 ve 3 üncü fıkra hükümlerinin, bir teşebbüsün gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkullerden elde edilen gelire de uygulanacağı öngörülmektedir.

Madde 7. — Ticarî Kazançlar

Maddenin 1 inci fıkrası, ticarî kazancın vergilendirilmesindeki genel prensibi açıklamaktadır. Buna göre ticarî kazanç, teşebbüsün mukim olduğu Devlette vergilendirilecek, ancak faaliyetin diğer Âkit Devlette bir işyeri vasıtasıyla yürütülmesi halinde, kazancın sadece bu işyerine atfedilebilen kısmı diğer Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

2 nci fıkra, işyeri kazançlarının hesaplanmasındaki esaslara ilişkindir. Buna göre, işyeri bağımsız bir teşebbüs gibi ele alınacak ve benzer teşebbüslerin benzer koşullarda elde etmesi gereken kazanç, sözkonusu işyerine atfedilecektir. Böylece, işyeri-merkez ilişkilerinde emsaline göre yüksek veya düşük fiyatlandırmaya gidildiğinde olaya müdahale edilip, gerçekçi fiyatların fatura edilmesiyle yeni bir vergi matrahı belirlenecek ve vergileme bu matrah üzerinden yapılacaktır.

3 üncü fıkra, işyeri kazancının belirlenmesi sırasında hangi tür giderlerin indirilebileceğine ilişkindir.

4 üncü fıkra, teşebbüs adına sadece mal ve ticarî eşya alımında bulunan işyerine, bu faaliyeti dolayısıyla kazanç atfedilemeyeceğine ilişkindir.

5 inci fıkra, ticarî kazancın, Anlaşmanın diğer maddelerinde belirtilen gelir unsurlarını da kapsamına alması halinde ilgili madde hükümlerini saklı tutmaktadır.

Madde 8. — Deniz, Hava ve Kara Taşımacılığı

1 inci fıkra, bir Âkit Devlet mukiminin uluslararası trafik kapsamına giren türden gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliğinden sağladığı kazançların, yalnızca bu kişinin mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebileceğini öngörmektedir. Diğer bir ifade ile bu tür kazançlar kaynak Devlette vergiden istisna edilmektedir.

2 nci fıkrada, 1 inci fıkrada benimsenen prensibin, bir ortaklığa, bağlı işletmeye veya uluslararası işletilen bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlar için de geçerli olduğu hükme bağlanmıştır.

Madde 9. — Bağımlı Teşebbüsler

Kurumlar Vergisi Kanunumuzun 15, 16 ve 17 nci maddelerinde düzenlenen örtütlü kazanç ve örtütlü sermaye ile ilgili olan bu madde, bağımlı teşebbüslerin, bağımsız teşebbüslere oranla farklı ticarî ilişkiler ve farklı fiyatlandırmalara yönelmeleri halinde Âkit Devletlerin ne tür tedbirler alabileceği hükme bağlanmaktadır.

1 inci fıkra, bağımlı teşebbüslerin gerekli itinayı göstermeyip, bağımsız teşebbüsler arasında geçerli olan fiyatlardan sapmaları halinde, vergi kaybına uğrayan Âkit Devlete ek vergi alma hakkını vermektedir. Bu ek vergileme sonunda diğer Devletin, kendi mükellefi olan bağımlı teşebbüs için yapacağı matrah ve vergi indirimleri ise 2 nci fıkrada düzenlenmiştir.

Madde 10. — Temettüler

1 inci fıkra, temettülerin vergilendirilmesindeki genel ilke ile ilgili olup, temettü gelirinin esas itibariyle temettü gelirini elde edenin mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilmesini öngörmektedir.

2 nci fıkra, temettülerin, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu, yani temettülerin doğduğu Devlette de vergilendirilebileceğini öngörmektedir. Ancak, temettü elde eden temettütünün gerçek lehdarı ise, alınacak vergi gayrisafi temettü tutarının % 10'unu aşmayacaktır.

3 üncü fıkrada, "temettü" teriminin tanımı yapılmaktadır.

4 üncü fıkra, temettü lehdarının, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu diğer Âkit Devlette bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette veya bir Türkiye mukiminin İsrail'de yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunması ve sözkonusu temettü elde ediş olayı ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunması halinde, sözkonusu temettülerin bu madde çerçevesinde vergilendirilmeyeceğini öngörmektedir. Bu durumda, ticarî kazançla ilişkin 7 nci veya serbest meslek kazancına ilişkin 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5 inci fıkra, bu maddenin 6 ncı fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devletin, kendisinden kazanç veya gelir elde eden ve diğer Âkit Devletin mukimi olan bir şirketin dağıttığı temettüler üzerinden veya dağıtmadığı kazançlardan herhangi bir vergi alamayacağını öngörmektedir. Böylece, kaynak Devletin vergileme yetkisi kurum kazancına uygulanmakta, ancak bu kurumdaki kâr payı elde eden kişilere doğru bir genişlemeye müsaade edilmemektedir. Fıkra ayrıca, temettütünün, kazanç veya gelirin elde edildiği Devletin mukimlerine ödenmesi ve bu kazanç veya gelirin elde edildiği Devletteki işyeri ile temettü elde ediş olayı arasında önemli bir bağ bulunması hallerinin kaynak Devlette vergilendirmeme prensibine istisna teşkil ettiği belirtilmektedir.

6 ncı fıkrada, işyeri kazancının 7 nci madde (Ticarî Kazançlar) çerçevesinde vergilendirildikten sonra, kalan kazanç üzerinden bu maddenin 2 nci fıkrasına göre de vergilendirilebileceği öngörülmektedir. Bu fıkra, Gelir Vergisi Kanunumuzun 94 üncü maddesinin 6(b) bendiyle paralellik arz etmektedir.

Madde 11. — Faiz

1 inci fıkra, faizlerin vergilendirilmesindeki genel ilkeyi belirlemektedir. Buna göre, faizi vergilendirme hakkı lehdarın mukim olduğu Âkit Devlete ait olmaktadır.

2 nci fıkrada, faizlerin doğduğu Âkit Devlete, faizin gayrisafi tutarı üzerinden azamî % 10 vergi alma hakkı tanınacağı öngörülmektedir.

3 üncü fıkra, Türkiye Hükümeti ile İsrail Hükümetine ödenen faizlerin karşılıklı olarak vergiden muaf tutulmasına ilişkindir. Ayrıca Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası ve İsrail Merkez Bankasına ödenen faizler de karşılıklı olarak vergiden muaf tutulmuştur.

4 üncü fıkrada, "faiz" teriminin kapsamı belirlenmiştir.

5 inci fıkrada, diğer Devlette bulunan bir işyeri veya İsrail'de yer alan sabit bir yer vasıtasıyla elde edilen faizlerin bu maddede yer alan indirimli vergi oranına göre değil, ticarî kazançla ilişkin 7 nci ve serbest meslek kazancına ilişkin 14 üncü madde hükümleri çerçevesinde vergilendirilmesi öngörülmektedir.

6 ncı fıkra, faiz gelirlerinin hangi durumda bir Âkit Devlette elde edilmiş sayılacağını hükme bağlamaktadır. Buna göre, faiz ödeyenin, Devlet, politik alt bölüm, mahallî idare veya mukim olması veya faizin bu Devlette bulunan bir işyeri veya sabit yerden kaynaklanması halinde, sözkonusu faizin bu Âkit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7 nci fıkra, faiz miktarının belirlenmesinde muvazaa durumunu açıklığa kavuşturmaktadır. Fıkra hükmüne göre muvazaa yapabilecek kişiler, aralarında özel ilişki bulunan faiz ödeyici ile faiz lehdarı veya her ikisiyle bir başka kişi olarak belirtilmektedir. Muvazaa durumu ise, özel bir ilişkinin varlığına bağlı olarak, kişiler arasında kararlaştırılan faiz miktarının, böyle bir ilişkinin olmadığı duruma göre daha yüksek belirlenmesi olarak tanımlanmıştır. Bu durumda fazla kısım, bu maddede tanımlanan ve indirimli vergiye tabi olan bir faiz olarak nitelendirilmeyip, Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak Âkit Devletlerin iç mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 12. — Gayrimaddî Hak Bedelleri

1 inci fıkra, vergilemedeki genel ilkeyi belirlemekte ve vergileme hakkını ödeme yapılan kişinin mukim olduğu Devlete tanımaktadır.

2 nci fıkra hükmü, gayrimaddî hak bedellerinin elde edildiği Devlete de % 10'u aşmayacak şekilde vergi alma hakkı tanımaktadır.

3 üncü fıkra, gayrimaddî hak bedellerinin tanımı ile ilgilidir.

4 üncü fıkrada, bir işyeri veya sabit yer vasıtasıyla elde edilen gayrimaddî hak bedellerinin indirimli vergi oranına göre değil, ticarî kazançla ilişkin 7 nci madde ile serbest meslek kazançlarına ilişkin 14 üncü madde hükümlerine göre vergilendirileceği öngörülmektedir.

5 inci ve 6 ncı fıkralarda, faizde olduğu gibi gayrimaddî hak bedellerinin nerede elde edilmiş sayılacağı ve muvazaalı durumlarda nasıl vergilendirileceğine ilişkin özel hükümler yer almaktadır.

Madde 13. — Sermaye Değer Artış Kazançları

1 inci fıkrada, 6 ncı maddede tanımlanan gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançların, bu varlıkların bulunduğu Âkit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

2 nci fıkrada, bir işyerinin aktifine dahil olan veya serbest meslek faaliyetinin icrasında kullanılan sabit yere ait menkul varlıklar ile bu işyeri veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazançların, bu işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Âkit Devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır.

3 üncü fıkrada, bir Âkit Devlet mukimince uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak veya kara nakil vasıtaları ile bunların işletilmesine tahsis edilen menkul varlıkların satışından elde edilen kazançların, yalnızca gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarını işleten teşebbüsün mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

4 üncü ve fıkrada, bir şirkete ait varlıkların, bir Âkit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan oluşması halinde, bunlara ilişkin hisse senetlerinin satışından elde edilen kazançların, gayrimenkulün bulunduğu Devlette vergilendirileceği belirtilmiştir.

5 inci fıkrada, bu maddenin diğer fıkralarında sayılanların dışında kalan varlıkların satışından elde edilen kazançların, bu varlıkları elden çıkaranların mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebileceği öngörülmektedir.

Madde 14. — Serbest Meslek Faaliyetleri

Maddenin 1 inci fıkrasında, bir Âkit Devlet mukiminin serbest meslek faaliyetlerini veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetlerden elde ettiği gelirlerin, bu faaliyetler diğer Devlette icra edilmediği sürece, mukim olunan Devlette vergilendirileceği belirtilmektedir.

2 nci fıkrada, diğer Âkit Devlette icra edilen faaliyetlerden elde edilen gelirlerin; faaliyeti icra eden kişinin bu Devlette ilgili malî yıl içerisinde toplam 183 günden fazla kılması, ödemenin bu diğer Devletin bir mukimi tarafından veya bu Devlette bulunan bir işyeri veya sabit yerden yapılması halinde, diğer Âkit Devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır.

3 üncü fıkrada, "serbest meslek faaliyetleri" teriminin tanımı yapılmaktadır.

Madde 15. – Bağımlı Faaliyetler

1 inci fıkrada, bağımlı faaliyetlerin vergilendirilmesine ilişkin genel kural belirtilmektedir. Buna göre, hizmetin diğer Devlette ifa edilmemesi şartıyla, bir Âkit Devlet mukimince elde edilen ücretler mukim olunan Devlette vergilendirilecektir. Hizmetin diğer Devlette ifa edilmesi halinde, belli şartlarla kaynak Devlete de vergileme yetkisi tanınabilecektir. Ancak sözkonusu kural, bu Anlaşmanın 16, 18, 19 ve 20 nci maddelerinde öngörülen hükümleri herhangi bir şekilde etkilemeyecektir. Diğer bir ifadeyle, yönetim kurulu üyeleri, emekliler, kamu görevlileri, öğretmenler ve öğrenciler 15 inci maddeye göre değil, kendileriyle ilgili maddelere göre vergilendirileceklerdir.

2 nci fıkrada, ücretin sadece mukim Devlette vergilendirilmesi için hangi şartların bir arada aranması gerektiği belirtilmektedir. Kaynak Devletin vergileme yapabilmesi için, öngörülen bu şartlardan birinin ihlali yeterlidir. Bir başka ifadeyle, diğer Devlette hizmet ifa eden bir Âkit Devlet mukiminin bu Devlette ilgili malî yıl içerisinde bir veya bir kaç seferde toplam 183 günden fazla kalması veya ücret ödemesinin bu diğer Devletin mukimi olan bir işveren tarafından veya onun adına yapılması ya da sözkonusu ödemenin, işverenin bu diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılması durumunda, elde edilen ücretler kaynak Devlette vergilendirilecektir.

3 üncü fıkrada, bir Âkit Devlet mukimi tarafından uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarında çalışan personelin bu görevleri dolayısıyla elde ettikleri gelirlerin, bu gemiyi, uçağı veya kara nakil vasıtalarını işleten teşebbüsün mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

Madde 16. – Müdürlere Yapılan Ödemeler

Bu maddede, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette mukim bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemelerin, bu diğer Âkit Devlette vergilendirilebileceği öngörülmektedir.

Madde 17. – Sanatçı ve Sporcular

1 inci fıkrada, bir Âkit Devlet mukimi olan sanatçı ve sporcuların işgal konuları ile ilgili şahsi faaliyetlerinden dolayı diğer Âkit Devlette elde ettikleri gelirlerin, bu faaliyetleri icra ettikleri diğer Âkit Devlette vergilendirileceğini hükme bağlamaktadır. Bu çerçevede, serbest meslek faaliyetleri ile bağımlı faaliyetleri (ücretler) düzenleyen 14 ve 15 inci madde hükümleri sanatçı ve sporcular açısından geçerli olmayıp, vergileme yalnızca 17 nci madde kapsamında yapılacaktır.

2 nci fıkrada organizatörlerle ilgili olup, artist ve sporcuların işgal konularıyla ilgili faaliyetlerden doğan gelirin, sanatçı veya sporcuların kendilerine değil de bir başka gerçek veya tüzel kişiye yönelmesi halinde, vergilemenin, faaliyetin icra edildiği Âkit Devlette yapılacağını öngörmektedir. Ancak böyle bir durumda, ticarî kazançların, serbest meslek kazançlarının ve ücretlerin vergilendirilmesini düzenleyen bu Anlaşmanın 7, 14 ve 15 inci madde hükümleri dikkate alınmayıp, vergileme yalnızca 17 nci madde kapsamında yapılacaktır.

3 üncü fıkrada, Âkit Devletler arasında gerçekleştirilen kültürel veya sportif değişim programları çerçevesinde bir Âkit Devlette icra edilen ve diğer Âkit Devletin kamusal fonlarından önemli ölçüde desteklenen sanatsal veya sportif faaliyetlerden elde edilen gelirin, 1 ve 2 nci fıkrada hükümlerine bakılmaksızın, faaliyetlerin icra edildiği Devlette vergiden istisna edileceğini öngörmektedir.

Madde 18. – Emekli Maaşları

1 inci fıkrada, geçmiş hizmetler karşılığında ödenen emekli maaşları ve benzeri menfaatler ile düzenli ödemelerin, bunları elde edenin mukim olduğu Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

2 nci fıkrada, bir Âkit Devletin sosyal güvenlik mevzuatı kapsamında ödenen emekli maaşlarının, yalnızca ödemeyi yapan Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

3 üncü fıkrada “düzenli ödeme” teriminin tanımı yapılmaktadır.

Madde 19. – Kamu Görevleri

1 inci fıkrada, bir Âkit Devlete, politik alt bölümüne veya mahallî idaresine verilen hizmetler karşılığında bu Devlet, politik alt bölüm veya mahallî idare tarafından yapılan ve emekli maaşı dışında kalan ödemelerin, yalnızca ödemeyi yapan Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir. Ancak, hizmet diğer Devlette ifa edildiğinde ve gelir elde eden bu Devletin bir mukimi olduğunda, bu kişinin, aynı zamanda bu Devletin vatandaşı olması veya yalnızca hizmet sunmak için bu Devletin mukimi durumuna geçmemiş olması şartıyla, elde edilen gelirler bu diğer Devlette de vergilendirilebilecektir.

2 nci fıkrada ise, bir Âkit Devlete, politik alt bölümüne veya mahallî idaresine verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından oluşturulan fonlardan ödenen emekli maaşlarının bu Devlette vergilendirilebileceği; bununla beraber gerçek kişinin bu Devletin bir mukimi ve vatandaşı olması halinde, sözkonusu emekli maaşının yalnızca diğer Âkit Devlette vergilendirileceği öngörülmektedir.

3 üncü fıkrada ise, kamu iktisadî kuruluşlarında çalışanlar açısından bu madde hükmünün değil, 15, 16, 17 ve 18 inci madde hükümlerinin geçerli olacağı öngörülmektedir.

Madde 20. – Öğrenciler ve Öğretmenler

1 inci fıkra, öğrenci ve stajyerlerin öğrenim veya meslekî eğitimde buldukları Devlette yararlanacakları vergi istisnasının sınırlarını belirlemektedir.

Buna göre, öğrenci ve stajyerler yalnızca geçim, öğrenim veya meslekî eğitim masraflarını karşılamak üzere buldukları Devletin dışındaki kaynaklardan elde ettikleri ödemeler dolayısıyla, öğrenim gördükleri veya staj yaptıkları Âkit Devlette vergiye tabi tutulmayacaklardır.

2 nci fıkrada, öğrenci ve stajyerler için öngörülen hükme benzer bir hüküm öğretmen ve öğretim üyeleri için de öngörülmektedir. Buna göre, öğretmen veya öğretim üyelerinin iki yılı aşmayan bir süre içinde, diğer Devlette yapmış oldukları öğretim veya araştırma karşılığında buldukları Devletin dışındaki kaynaklardan elde ettikleri gelirlerin bu diğer Devlette vergiden istisna edileceği hükme bağlanmıştır.

Madde 21. – Diğer Gelirler

1 inci fıkrada, nerede doğarsa doğsun bir Âkit Devlet mukimi tarafından elde edilen ve bu Anlaşmanın bundan önceki maddelerinde kavranmayan gelir unsurlarının, geliri elde eden kişinin mukim olduğu Devlette vergilendirileceği hükme bağlanmıştır.

2 nci fıkrada, gelir lehdarının diğer Devlette bir işyerine veya sabit yere sahip olması ve elde edilen gelirle bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunması durumunda, elde edilen gelirlerin bu maddeye göre değil ticarî kazançlara ilişkin 7 nci veya serbest meslek faaliyetlerine ilişkin 14 üncü madde hükümlerine göre vergilendirileceği hükme bağlanmaktadır.

3 üncü fıkrada ise, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette doğan ve Anlaşmanın bundan önceki maddelerinde belirtilmeyen gelir unsurlarının diğer Devlette de vergileneceği belirtilmektedir.

Madde 22. – Çifte Vergilendirmenin Önlenmesi

Madde çifte vergilendirmenin önlenmesi ile ilgilidir.

Maddenin 1 inci fıkrasında, Türkiye’de mukim olan, başka bir deyişle Türkiye’de tam mükellef statüsünde olan gerçek kişilerin ve kurumların çifte vergilendirilmelerinin nasıl önleneceği açıklanmıştır.

Buna göre sözkonusu kişiler, bu Anlaşma hükümleri çerçevesinde İsrail'de vergilendirilebilen bir gelir elde ettiklerinde - Türk Vergi Kanununun yabancı vergilerin mahsubu ile ilgili hükümleri saklı kalmak kaydıyla- sözkonusu gelir için İsrail'de ödedikleri vergiyi Türkiye'de ödeyecekleri vergiden mahsup edebileceklerdir. Bununla birlikte bu mahsup hiç bir zaman mahsupattan önce bu gelir için Türkiye'de hesaplanan vergi miktarını aşmayacaktır.

2 nci fıkra, İsrail'de mukim kişilerin çifte vergilendirmeden nasıl kurtulacağını düzenlemektedir. Fıkraya göre, bu Anlaşma hükümleri çerçevesinde Türkiye'de gelir üzerinden ödenen vergiler, İsrail'de gelir üzerinden ödenecek vergiden mahsup edilecektir. Bununla birlikte bu mahsup tutarı, İsrail vergisine tabi gelire isabet eden vergi miktarını aşmayacaktır.

Madde 23. - Ayrım Yapılmaması

Maddenin 1 inci fıkrasında, bir Âkit Devlet vatandaşlarının, diğer Âkit Devlette, o Devletin aynı koşullara sahip vatandaşlarına kıyasla daha değişik veya daha ağır bir vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacakları hükme bağlanmaktadır.

2 nci fıkrada, teşebbüslerin diğer Devlette sahip oldukları işyerlerinin, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine kıyasla daha ağır bir vergilemeye tabi tutulmayacakları öngörülmemekte, ancak Âkit Devletlerin kendi mukimlerine uyguladıkları şahsi indirimler ile vergi ve matrah indirimlerini; diğer Devletin mukimlerine de uygulamak zorunda olmadıkları belirtilmektedir.

3 üncü fıkrada, 9 uncu maddenin 1 inci fıkrası, 11 inci maddenin 7 nci fıkrası veya 12 nci maddenin 6 ncı fıkrası hariç olmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlet mukimine faiz, gayrimaddi hak bedeli veya diğer ödemelerde bulunması halinde, bu teşebbüsün vergiye tabi kârı saptanırken, bu ödemelerin, aynı koşullarda ilk bahsedilen Devletin bir mukimine yapılmış gibi indirileceği belirtilmektedir.

4 üncü fıkrada, ayırım yapmama prensibinin, bir Âkit Devletin, diğer Âkit Devletin bir veya birkaç mukimi tarafından doğrudan veya dolaylı olarak, kısmen ya da tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri için de geçerli olduğu belirtilmektedir.

Madde 24. - Karşılıklı Anlaşma Usulü

Maddenin ilk iki fıkrası, bir kişinin, taraf Devletlerden herhangi birinin veya her ikisinin işlemlerinin, kendisi açısından bu Anlaşma hükümlerine uygun olmayan sonuçlar yarattığı veya yaratacağı kanaatine varması halinde sorunun nasıl çözümleneceğini hükme bağlamaktadır.

1 inci fıkraya göre, bu kişi durumunu, Âkit Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, mukimi olduğu Âkit Devletin yetkili makamına arzedebilecektir. Ancak bu kişi, durumunun 23 üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun olması halinde, vatandaşı olduğu Âkit Devletin yetkili makamına da başvurabilecektir.

2 nci fıkraya göre, kendisine başvuruda bulunulan yetkili makamın sorunu kendisinin çözemesi durumunda, diğer Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya varmak için gayret göstereceği ve varılan Anlaşmanın, Âkit Devletlerin iç mevzuatlarında belirtilen sürelerle bağlı kalınmaksızın uygulanacağı belirtilmiş, diğer taraftan, mükellefin, anlaşma sonucunun kendisine bildirilmesinden itibaren 1 yıllık süre içerisinde iade isteminde bulunması gerektiği hükme bağlanmıştır.

Maddenin 3 üncü fıkrasında, yetkili makamların bu Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan sorunların çözümü için karşılıklı anlaşma usulünü kullanabilecekleri, 4 üncü fıkrada ise karşılıklı anlaşmanın ne şekilde yapılacağı hükme bağlanmıştır.

Maddenin 5 inci fıkrasında, herhangi bir anlaşmazlığa, Hizmet Ticareti Genel Anlaşmasının ihtilaf çözümüne ilişkin hükümlerinin mi yoksa Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmalarının ilgili hükümlerinin mi uygulanacağına ilişkin olan bu fıkrada, tarafların her ikisinin de kabul etmesi ha-

linde ihtilafın Hizmet Ticareti Genel Anlaşmasının ilgili hükümleri çerçevesinde çözüleceği; taraflardan ikisinin veya birinin kabul etmemesi durumunda ise ihtilafın Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının ilgili hükümleri çerçevesinde çözüleceği öngörülmektedir.

Madde 25. – Bilgi Değişimi :

Bu Anlaşmanın tam anlamıyla uygulanabilmesi için iki Âkit Devletin vergi idareleri arasında gerekli hallerde yakın işbirliğine ihtiyaç duyulmaktadır. Bu maddede, Âkit Devletlerin hangi hallerde bilgi değişiminde bulunacakları, elde edilen bilgilerin kimlere verilebileceği ve bilgi değişiminin sınırları ele alınmıştır.

Madde 26. – Diplomatlar ve Konsolosluk Memurları

Bu maddede, diplomasi ve konsolosluk memurlarının, Devletler hukukunun genel kurallarına ve özel anlaşma hükümlerine göre yararlandıkları vergi ayrıcalıklarının bu Anlaşma hükümlerinden etkilenmeyeceği belirtilmektedir.

Madde 27. – Menfaatlerin Sınırlandırılması

Bu madde, Anlaşma hükümlerinin kötüye kullanılmasını önlemek amacıyla düzenlenmiştir.

Madde 28. – Yürürlüğe Girme

Bu maddede, Anlaşmanın ne zaman yürürlüğe gireceği ve vergiler açısından ne zaman hüküm ifade edeceği belirtilmiştir. Buna göre Anlaşma, Âkit Devletlerinin her birinin, Anlaşmanın yürürlüğe girmesi için gerekli anayasal işlemlerin tamamlandığını birbirlerine bildirmelerini müteakip, bu bildirimlerden sonuncusunun alındığı tarihte yürürlüğe girecek ve yürürlüğe girdiği tarihi izleyen yılın 1 Ocak tarihinden itibaren hüküm ifade edecektir.

Madde 29. – Yürürlükten Kalkma

Maddede, Anlaşmanın feshedilinceye kadar yürürlükte kalacağı belirtilmekte, fesih usulü açıklanmakta ve fesih halinin her iki Âkit Devlette hangi vergilendirme dönemleri için hüküm ifade edeceği belirlenmektedir.

Dışışleri Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Dışışleri Komisyonu

Esas No. : 11595

Karar No. : 80

21.5.1997

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun Tasarısı Komisyonumuzun 15 Mayıs 1997 tarihli 13 üncü Birleşiminde Dışışleri Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı temsilcilerinin katılmalarıyla görüşülmüştür.

Kişilerin aynı gelir üzerinden iki devlette birden vergilendirilmesinin önlenmesini amaçlayan ve bu suretle, iki ülke yatırımcıları için birbirlerinin ülkesinin cazip hale getirilmesini öngören Tasarı Komisyonumuzca uygun görülerek aynen kabul edilmiştir.

Raporumuz Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Sözcü
<i>Sedat Aloğlu</i>	<i>Cefi Jozef Kamhi</i>
İstanbul	İstanbul
Kâtip	Üye
<i>Cevdet Akçalı</i>	<i>Arif Ahmet Denizolgun</i>
Adana	Antalya
Üye	Üye
<i>Ali Rahmi Beyreli</i>	<i>İlhan Kesici</i>
Bursa	Bursa
Üye	Üye
<i>Halil Yıldız</i>	<i>Mukadder Başeğmez</i>
Isparta	İstanbul
Üye	Üye
<i>Hasan Tekin Enerem</i>	<i>Hüseyin Kansu</i>
İstanbul	İstanbul
Üye	Üye
<i>Ercan Karakaş</i>	<i>Osman Yunakoğulları</i>
İstanbul	İstanbul
Üye	Üye
<i>Haluk Yıldız</i>	<i>Cemal Özbilen</i>
Kastamonu	Kırklareli
Üye	Üye
<i>Yaşar Canbay</i>	<i>Teoman Akgür</i>
Malatya	Sakarya
Üye	Üye
<i>Bayram Fırat Dayanıklı</i>	<i>Enis Süliin</i>
Tekirdağ	Tekirdağ

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE İSRAİL DEVLETİ ARASINDA GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME VE VERGİ KAÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA ANLAŞMASININ ONAYLANMASININ UYGUN BULUNDUĞUNA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1. – 14 Mart 1996 tarihinde Kudüs'te imzalanan "Türkiye Cumhuriyeti ile İsrail Devleti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Vergi Kaçakçılığına Engel Olma Anlaşması"nın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Prof. Dr. Necmettin Erbakan
Başbakan

Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.

Prof. Dr. T. Çiller

Devlet Bakanı
N. Ercan

Devlet Bakanı V.
N. K. Zeybek

Devlet Bakanı
N. Kurt

Devlet Bakanı
N. K. Zeybek

Devlet Bakanı
M. S. Ensarioğlu

Devlet Bakanı
B. Aksoy

Devlet Bakanı
H. U. Söylemez

Devlet Bakanı
A. Yılmaz

Devlet Bakanı
B. Şeker

Adalet Bakanı
Ş. Kazan

İçişleri Bakanı
M. Akşener

Millî Eğitim Bakanı
Prof. Dr. M. Sağlam

Sağlık Bakanı
Y. Aktuna

Tarım ve Köyişleri Bakanı
M. Demirci

Sanayi ve Ticaret Bakanı
Y. Erez

Kültür Bakanı
İ. Kahraman

Orman Bakanı
M. H. Dağlı

Devlet Bakanı V.
A. C. Tunç

Devlet Bakanı
Doç. Dr. A. Güll

Devlet Bakanı
Prof. Dr. S. Tekir

Devlet Bakanı
M. Altınsoy

Devlet Bakanı
L. Esengün

Devlet Bakanı
A. C. Tunç

Devlet Bakanı V.
L. Esengün

Devlet Bakanı
T. R. Güneri

Devlet Bakanı
Prof. Dr. S. Günbey

Devlet Bakanı
D. A. Demircan

Millî Savunma Bakanı
T. Tayan

Maliye Bakanı
Doç. Dr. A. Şener

Bayındırlık ve İskân Bakanı
C. Ayhan

Ulaştırma Bakanı
Ö. Barutçu

Çalışma ve Sos. Güt. Bakanı
N. Çelik

Enerji ve Tabii Kay. Bakanı
M. R. Kutan

Turizm Bakanı
B. Yücel

Çevre Bakanı
M. Z. Tokar

DIŞIŞLERİ KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN
TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE İSRAİL DEVLETİ ARASINDA GELİR ÜZERİNDEN
ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME VE VERĐİ KAÇAKÇI-
LİĞİNA ENGEL OLMA ANLAŞMASININ ONAYLANMASININ UYGUN BULUN-
DUĐUNA DAİR KANUN TASARISI

MADDE 1. – Tasarının 1 inci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. – Tasarının 2 nci maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. – Tasarının 3 üncü maddesi Komisyonumuzca aynen kabul edilmiştir.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE İSRAİL DEVLETİ
ARASINDA GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME VE VERGİ
KAÇAKÇILIĞINA ENGEL OLMA ANLAŞMASI

TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
VE

İSRAİL DEVLETİ HÜKÜMETİ

Gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen ve vergi kaçakçılığına engel olan bir Anlaşma yapmak isteğiyle aşağıdaki anlaşmaya varmışlardır :

BİRİNCİ BÖLÜM

ANLAŞMANIN KAPSAMI

Madde 1

Kişilere İlişkin Kapsam

Bu Anlaşma, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Madde 2

Kavranan Vergiler

1. Bu Anlaşma, hangisinde ne şekilde alındığına bakılmaksızın, bir Âkit Devlet veya politik alt bölümleri ya da mahallî idareleri adına gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul veya gayrimenkul varlıkların devrinden doğan kazançlara uygulanan vergiler ile ücretin veya maaşın toplam tutarı üzerinden müteşebbisce ödenen vergiler ve bunun yanısıra sermaye değer artışlarına uygulanan vergiler dahil olmak üzere, toplam gelir veya gelirin unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelirden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı şu anda geçerli olan vergiler özellikle :

a) Türkiye’de:

i) Gelir Vergisi;

ii) Kurumlar Vergisi; ve

iii) Gelir Vergisi ve Kurumlar Vergisi üzerinden alınan fon payı;

(Bundan böyle “Türk Vergisi” olarak bahsedilecektir.);

b) İsrail’de:

i) Gelir Vergisi;

ii) Kurumlar Vergisi;

iii) Sermaye kazançları vergisi; ve

iv) Arazi Değer Artış Kazançları Vergisi Kanununa göre gayrimenkul varlıkların devrinden alınan vergi.

(Bundan böyle “İsrail Vergisi” olarak bahsedilecektir).

4. Bu Anlaşma aynı zamanda, Anlaşmanın imza tarihinden sonra mevcut vergilerin yerine ve ya onlara ilave olarak alınacak olan ve mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Âkit Devletlerin yetkili makamları, ilgili vergi mevzuatlarında yapılan önemli değişiklikleri birbirlerine bildireceklerdir.

İKİNCİ BÖLÜM

TANIMLAR

Madde 3

Genel Tanımlar

1. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, metin aksini öngörmedikçe:

a) “Türkiye” terimi, Türkiye’nin sahip olduğu egemenlik alanını, karasularını, aynı zamanda uluslararası hukuka uygun olarak doğal kaynakların aranması, işletilmesi, korunması ve idaresi amacıyla yargı yetkisi veya egemenlik haklarına sahip olduğu deniz alanlarını ifade eder;

b) “İsrail” terimi, İsrail Devletini ifade eder ve coğrafi anlamda kullanıldığında, kara sularını, kıta sahanlığını ve bunlara ilişkin ekonomik bölgeyi, aynı zamanda deniz yatağı ve toprak altı ile bunların doğal kaynakları üzerinde egemenlik hakkını kullanmak üzere uluslararası hukuka göre İsrail’in hak kazandığı açık denizlerdeki alanları kapsamına alır;

c) “Kişi” terimi, bir gerçek kişiyi, bir şirketi ve kişilerin oluşturduğu diğer herhangi bir kuruluşu kapsamına alır;

d) “Şirket” terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir;

e) “Bir Âkit Devletin teşebbüsü” ve “diğer Âkit Devletin teşebbüsü” terimleri sırasıyla, bir Âkit Devletin bir mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs ve diğer Âkit Devletin bir mukimi tarafından işletilen bir teşebbüs anlamına gelir;

f) “Uluslararası trafik” terimi, yalnızca diğer Âkit Devlet sınırları içinde yapılan gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliği hariç, bir Âkit Devlet mukimi tarafından gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletilerek yapılan taşımacılığı ifade eder;

g) “Yetkili makam” terimi:

i) Türkiye’de, Maliye Bakanını veya onun yetkili temsilcisini;

ii) İsrail’de, Maliye Bakanını veya onun yetkili temsilcisini;

ifade eder;

h) “Vatandaş” terimi;

i) Bir Âkit Devletin vatandaşlığına sahip herhangi bir gerçek kişiyi;

ii) Bir Âkit Devlette yürürlükte olan mevzuata göre statü kazanan herhangi bir hükmi şahsı, ortaklığı veya derneği;

ifade eder;

i) “Vergi” terimi, bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde kavranan vergiler anlamına gelir.

2. Bir Âkit Devletin herhangi bir dönemde bu Anlaşmayı uygulaması bakımından, Anlaşma-
da tanımlanmamış herhangi bir terim, metin aksini öngörmedikçe, Anlaşmanın uygulandığı vergi-
lerin amaçları yönünden, o dönemde bu Devletin mevzuatındaki anlamı taşıyacak; bu Devletin vergi
mevzuatındaki herhangi bir anlam, bu Devletin diğer mevzuatında bu terime karşılık gelen an-
lama göre öncelik taşıyacaktır.

Madde 4

Mukim

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, "bir Âkit Devletin mukimi" terimi, bu Devlet ile politik alt bölümü veya mahallî idaresi de dahil olmak üzere bu Devletin mevzuatı gereğince ev, ikametgâh, yönetim yeri veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefi olan kişi anlamına gelir. Ancak bu terim, yalnızca o Devletteki kaynaklardan elde edilen gelir nedeniyle vergiye tabi tutulan herhangi bir kişiyi kapsamaz.

2. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Âkit Devlette de mukim olduğunda, bu kişinin durumu aşağıdaki kurallara göre belirlenecektir.

a) Bu kişi, yalnızca daimi olarak kalabileceği bir meskenin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir. Eğer bu kişinin her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni varsa, bu kişi, kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu Devletin mukimi kabul edilecektir (hayati menfaatlerin merkezi);

b) Eğer kişinin hayatî menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Devlet saptanamazsa veya her iki Devlette de daimi olarak kalabileceği bir meskeni yoksa, bu kişi yalnızca kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir;

c) Eğer kişinin her iki Devlette de kalmayı âdet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev söz konusu değilse, bu kişi yalnızca vatandaşı bulunduğu Devletin bir mukimi kabul edilecektir;

d) Eğer kişi her iki Devletin de vatandaşıysa veya her iki Devletin de vatandaşı değilse, Âkit Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşma ile çözecektir.

3. Bu maddenin 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla gerçek kişi dışındaki bir kişi her iki Âkit Devletin de mukimi olduğunda, bu kişi yalnızca etkin yönetim merkezinin bulunduğu Âkit Devletin bir mukimi olarak kabul edilecektir. Bununla birlikte, etkin yönetim merkezinin belirlenememesi halinde, Âkit Devletlerin yetkili makamları, Anlaşmanın amaçları bakımından bu kişinin hangi Devletin mukimi addedileceği hususunu, karşılıklı anlaşma ile belirleyeceklerdir.

Madde 5

İşyeri

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından "işyeri" terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. "İşyeri" terimi özellikle şunları kapsamına alır:

a) Yönetim yeri;

b) Şube;

c) Büro;

d) Fabrika;

e) Atelye; ve

f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal kaynakların çıkarıldığı diğer herhangi bir yer;

3. "İşyeri" terimi bunun yanısıra;

a) Oniki ayı aşan bir süre devam eden bir inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesi veya bunlarla ilgili gözetim faaliyetlerini;

b) Bir teşebbüs tarafından bu amaçla çalıştırılan ücretli veya diğer personel vasıtasıyla, ülke içinde herhangi bir 12 aylık dönemde toplam 183 günü aşan bir süre veya sürelerde devam eden, danışmanlık hizmetleri de dahil, ifa edilen hizmetleri;

kapsamına alır.

4. Bu maddenin daha önceki hükümleri ile bağlı kalmaksızın, "işyeri" teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir:

a) Teşebbüs olanaklarının, yalnızca teşebbüse ait malların veya ticarî eşyanın depolanması veya teşhiri amacıyla kullanılması;

b) Teşebbüslere ait mal veya ticarî eşya stoklarının yalnızca depolama veya teşhir amacıyla elde tutulması;

c) Teşebbüse ait mal ve ticarî eşya stoklarının yalnızca bir başka teşebbüse işlettilmesi amacıyla elde tutulması;

d) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca teşebbüse mal veya ticarî eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;

e) İşe ilişkin sabit bir yerin teşebbüs için yalnızca hazırlayıcı veya yardımcı karakter taşıyan diğer herhangi bir işin yapılması amacıyla elde tutulması;

f) İşe ilişkin sabit bir yerin, yalnızca (a) ile (e) bentleri arasında bahsedilen faaliyetlerin bir veya birkaçını bir arada icra etmek için elde tutulması; ancak bu faaliyetlerin bir arada icra edilmesi sonucunda kendini gösteren toplu faaliyetlerin hazırlayıcı veya yardımcı karakterde olması şarttır.

5. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleriyle bağlı kalmaksızın, bir kişi -6 ncı fıkranın uygulanacağı bağımsız nitelikteki acente dışında- bir Âkit Devlette diğer Âkit Devletin bir teşebbüsü adına hareket ederse, bu teşebbüs, ilk bahsedilen Âkit Devlette bu kişinin gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla bir işyerine sahip kabul edilecektir, eğer bu kişi;

a) O Devlette teşebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini mutaden kullanırsa, söz konusu faaliyetler 4 üncü fıkrada belirtilenlerle sınırlı olmadıkça işyerinin varlığı kabul edilecek; ancak, anılan fıkra hükmü çerçevesinde işe ilişkin sabit bir yerden yürütülen faaliyetler bu yeri bir işyeri haline getirmeyecektir; veya

b) Böyle bir yetkisi olmamasına rağmen, teşebbüs adına düzenli olarak sevk ettiği mal veya ticari eşyadan bu ilk bahsedilen Devlette mutaden mal veya ticari eşya stoku bulundursa, işyerinin varlığı kabul edilecektir.

6. Bir Âkit Devlet teşebbüsü, bir Âkit Devlette işlerini yalnızca, kendi işlerine olağan şekilde devam eden bir simsar, bir genel komisyon acentesi veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acente vasıtasıyla yürüttüğü için bu Devlette bir işyerine sahip kabul olunmayacaktır.

7. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket, diğer Âkit Devletin mukimi olan veya bu diğer Devlette ticari faaliyette bulunan bir şirketi kontrol eder ya da onun tarafından kontrol edilirse, (bir işyeri vasıtasıyla veya diğer bir şekilde) bu şirketlerden herhangi biri diğeri için bir işyeri oluşturmayacaktır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

GELİRİN VERGİLENDİRİLMESİ

Madde 6

Gayrimenkul Varlıklardan Elde Edilen Gelir

1. Bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir (tarım veya ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. "Gayrimenkul varlık" terimi, söz konusu varlığın bulunduğu Âkit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Terim her halükârda, gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım ve ormancılıkta kullanılan canlı hayvan ve araçları (balık üretimi ve yetiştirilmesi dahil) özel hukuk hüküm-

lerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden yataklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların işletilmesinden veya işletme hakkından doğan sabit ya da değişken ödemeler üzerindeki hakları kapsayacak, gemiler, vapurlar ve uçaklar gayrimenkul varlık sayılmayacaktır.

3. 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından ve ya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır.

Madde 7

Ticari Kazançlar

1. Bir Âkit Devlet teşebbüsüne ait kazanç, sözkonusu teşebbüs diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunmadıkça, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticari faaliyette bulunursa, teşebbüsün kazançları, yalnızca bu işyerine atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsü diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticari faaliyette bulunduğu, bu işyerine her iki Âkit Devlette de, eğer bu işyeri, aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan, tamamen ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüs ile tamamen bağımsız bir iş ilişkisinde bulunsaydı elde etmesi beklenen kazanç ne ise böyle bir kazanç atfedilecektir.

3. Bir işyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka herhangi bir yerde yapılan, yönetim ve genel idare giderlerini de kapsamına alan, işyerinin amaçlarına uygun düşen giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir.

4. İşyerine, bu işyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal veya ticari eşya satın alınması dolayısıyla hiç bir kazanç atfedilmeyecektir.

5. Kazanç, bu Anlaşmanın diğer maddelerinde ayrı olarak düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığı, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8

Deniz, Hava ve Kara Taşımacılığı

1. Bir Âkit Devlet mukiminin, uluslararası trafikte gemi, uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliğinden elde ettiği kazanç, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. 1 inci fıkra hükümleri aynı zamanda, bir ortaklığa, bir bağlı işletmeye veya uluslararası işletilen bir acenteye iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

Madde 9

Bağımlı Teşebbüsler

1. a) Bir Âkit Devlet teşebbüsü, doğrudan veya dolaylı olarak diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığı, veya

b) Aynı kişiler, doğrudan veya dolaylı olarak bir Âkit Devlet teşebbüsünün ve diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığı

ve her iki halde de, iki teşebbüsün ticari ve mali ilişkilerinde oluşan veya empoze edilen koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, bu teşebbüslerden birisinde olması gereken, fakat bu koşullar dolayısıyla kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenir ve buna göre vergilendirilir

2. Bir Âkit Devletin kendi teşebbüslerinden birinin kazancına dahil ettiği ve vergilediği kazanç, diğer Âkit Devlette vergilendirilen bu diğer Devlet teşebbüslerinden birinin de kazancını içe-

rebiir. Aynı zamanda, bu ilk bahsedilen Devletin kavradığı kazanç, bildirilen kazanç olmayıp, bağımsız teşebbüsler arasında oluşacak ilişkiler gözönünde tutularak, sonradan bu ilk bahsedilen Devletçe yürütülen hesaplamalar sonucunda belirlenen kazanç olabilir. Böyle bir durum kendini gösterdiğinde, eğer diğer Devlet bu düzenlemenin hukukî olduğu kanaatine varırsa, sözkonusu kazanç üzerinden alınan verginin miktarında gerekli düzeltmeleri yapmak durumundadır. Bu düzeltme yapılırken, bu Anlaşmanın diğer hükümleri gözönünde tutulacak ve gerektiğinde Âkit Devletlerin yetkili makamları birbirlerine danışacaklardır.

Madde 10

Temettüler

1. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen temettüler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, sözkonusu temettüler, aynı zamanda ödemeyi yapan şirketin mukimi olduğu Âkit Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, temettünün gerçek lehdarı bu diğer Âkit Devletin bu mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi, gayrisafi temettü tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan "temettü" terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazançta katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirleri, bunun yanı sıra dağıtım yapan şirketin mukimi olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirleri kapsar. Türkiye yönünden, terim aynı zamanda, yatırım fonu ve yatırım ortaklığından elde edilen gelirleri de kapsar.

4. Bir Âkit Devlet mukimi olan temettünün gerçek lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olduğu diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi, İsrail'de yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu temettü elde ediş olayı ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bu maddenin 6 nci fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukimi olan bir şirket, diğer Âkit Devletten kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet, şirket tarafından ödenen temettüler üzerinden herhangi bir vergi alamaz. Bunun istisnasını, sözkonusu temettülerin bu diğer Devletin mukimlerinden birine ödenmesi veya temettü elde ediş olayı ile bu diğer Devlette bulunan bir işyeri arasında önemli bir bağ bulunması oluşturur. Aynı şekilde bu diğer Devlet, bu şirketin dağıtılmayan kazançları üzerinden de bir dağıtılmayan kazanç vergisi alamaz. Dağıtılan temettülerin veya dağıtılmamış kazancın tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen gelir veya kazançtan oluşması durumu değiştirmez.

6. Diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunan bir Âkit Devlet şirketinin kazancı, bu işyerinin bulunduğu Âkit Devlette 7 nci maddeye göre vergilendirildikten sonra, kalan kısım üzerinden de, 2 nci fıkraya göre vergilendirilebilir.

Madde 11

Faiz

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber bu faiz, elde edildiği Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, faizin gerçek lehdarı diğer Âkit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi, faizin gayrisafi tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın;

a) Türkiye’de doğan ve İsrail Hükümetine veya İsrail Merkez Bankasına (İsrail Bankası) ödenen faizler Türkiye’de vergiden muaf tutulacaktır.

b) İsrail’de doğan ve Türkiye Hükümetine veya Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankasına ödenen faizler İsrail’de vergiden muaf tutulacaktır.

4. Bu maddede kullanılan “faiz” terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın veya borçlunun kazancını paylaşma hakkını tanımının tanınmasını, her nevi alacaktan doğan gelirler ile özellikle, devlet tahvillerinden, tahvillerden veya bonolardan elde edilen gelirler ile sözkonusu menkul değerlere ilişkin primleri kapsar. Bir Âkit Devlet mukiminin, diğer Âkit Devletin bir mukimine sınaî, ticarî veya bilimsel mal, ekipman veya ticarî eşya satması ve bu satış karşılığında ödemenin sözkonusu mal, ekipman veya ticarî eşyanın tesliminden sonraki belirli bir dönemde yapılması durumunda, sözkonusu ödemelerin hiçbir kısmı, bu fıkranın amaçları bakımından, faiz olarak nitelendirilmeyecektir. Bu durumda, 5 inci veya 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Âkit Devlet mukimi olan faizin gerçek lehdarı, faizin elde edildiği diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bir Türkiye mukimi, İsrail’de yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu faizin ödendiği alacak ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bir Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahallî idaresi veya mukimi tarafından ödenen faizin, o Âkit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi, bir Âkit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Âkit Devlette faiz ödemeye neden olan borç-alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve faizin bu işyeri veya sabit yerce yüklenilmesi halinde, sözkonusu faizin işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Âkit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aşması halinde, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda fazla ödenen kısım, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak her bir Âkit Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilecektir.

Madde 12

Gayrimaddî Hak Bedelleri

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddî hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, sözkonusu gayrimaddî hak bedelleri elde edildikleri Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak, gayrimaddî hak bedelinin gerçek lehdarı diğer Âkit Devletin bir mukimi ise, bu şekilde alınacak vergi, gayrimaddî hak bedelinin gayrisafî tutarının yüzde 10’unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan “gayrimaddî hak bedelleri” terimi, sinema filmleri ile radyo ve televizyon yayınlarında kullanılan kayıtlar dahil olmak üzere edebî, sanatsal veya bilimsel çalışmaların, her nevi telif hakkının, her nevi patentin, alamenti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin veya sınaî, ticarî veya bilimsel teçhizatın veya sınaî, ticarî veya bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikiminin kullanımı, kullanma hakkı veya satış karşılığında yapılan her türlü ödemeleri kapsar.

4. Bir Âkit Devlet mukimi olan gayrimaddî hak bedelinin gerçek lehdarı, sözkonusu bedelin elde edildiği diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahallî idaresi veya mukimi tarafından ödenen gayrimaddî hak bedelinin, o Âkit Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddî hak bedelini ödeyen kişi bir Âkit Devletin mukimi olsun veya olmasın, bir Âkit Devlette gayrimaddî hak bedelini ödemeye neden olan yükümlülük ile bağlantılı bir işyerine veya sabit yere sahip olduğunda ve gayrimaddî hak bedelinin bu işyeri veya sabit yer tarafından yüklenilmesi halinde, sözkonusu gayrimaddî hak bedelinin, işyerinin veya sabit yerin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddî hak bedelinin miktarının, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında var olan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve gerçek lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aşması halinde, bu madde hükümleri yalnızca en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda fazla ödenen kısım, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatı uyarınca vergilendirilecektir.

Madde 13

Sermaye Değer Artış Kazançları

1. Bir Âkit Devlet mukiminde, diğer Âkit Devlette yer alan ve 6 ncı maddede belirtilen gayrimenkul varlıkların elden çıkarılmasından sağlanan kazançlar, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticarî varlığına dahil menkul varlıkların veya bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı sabit bir yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, bu işyerinin (yalnız veya tüm teşebbüsle birlikte) veya sabit yerin elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

3. Bir Âkit Devlet mukiminin, uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarının veya sözkonusu gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarının işletilmesiyle ilgili gayri menkul varlık dışında herhangi bir varlığın elden çıkarılmasından sağladığı kazançlar, yalnızca bu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

4. Bir şirketin varlıkları doğrudan ya da dolaylı olarak esas itibarıyla, bir Âkit Devlette bulunan gayrimenkul varlıklardan oluştuğunda, sermayeyi temsil eden hisse senetlerinin elden çıkarılmasından doğan kazançlar, bu Devlette vergilendirilebilir.

5. 1,2,3 ve 4 üncü fıkralarda değinilenler dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazançlar, yalnızca elden çıkarmanın mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 14

Serbest Meslek Faaliyetleri

1. Bir Âkit Devlet mukiminin, serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, sözkonusu faaliyetler diğer Âkit Devlette icra edilmediği sürece yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Faaliyetlerin diğer Devlette icra edilmesi halinde, bu faaliyetlerden elde edilen gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkraya hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin, diğer Âkit Devlette icra ettiği mesleki hizmetler veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer;

a) Gelir elde eden kişi, bu diğer Devlette ilgili malî yıl içinde başlayan veya biten herhangi bir oniki aylık dönemde bir veya birkaç seferde toplam 183 günü aşmamak üzere kalırsa, ve

b) Ödeme, bu diğer Devletin mukimi olmayan bir kişi tarafından veya böyle bir kişi adına yapılırsa, ve

c) Ödeme, bu kişinin diğer Devlette sahip olduğu bir işyeri veya sabit yerden yapılmazsa yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. "Serbest meslek faaliyetleri" terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, sanatsal, eğitici veya öğretici faaliyetleri, bunun yanı sıra doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin ve muhasebecilerin bağımsız faaliyetleri ile özel meslekî yetenek gerektiren diğer bağımsız faaliyetleri kapsamına alır.

Madde 15

Bağımlı Faaliyetler

1. 16, 18, 19 ve 20 nci maddelerin hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukiminin bir hizmet akdi dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri ödemeler, bu hizmet diğer Âkit Devlette ifa edilmedikçe, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen gelir bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkraya hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette ifa ettiği bir hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer;

a) Gelir elde eden kişi, diğer Devlette ilgili malî yıl içinde başlayan veya biten herhangi bir oniki aylık dönemde bir veya bir kaç seferde toplam 183 günü aşmamak üzere kalırsa, ve

b) Ödeme, diğer Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa, ve

c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. 1 inci ve 2 nci fıkraya hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukimi tarafından uluslararası trafikte işletilen bir gemi, uçak veya kara nakil vasıtasında ifa edilen hizmet dolayısıyla yapılan ödemeler, bu Âkit Devlette vergilendirilebilir.

Madde 16

Müdürlere Yapılan Ödemeler

Bir Âkit Devlet mukiminin, diğer Âkit Devletin mukimi olan bir şirketin yönetim kurulu üyesi olması dolayısıyla elde ettiği ücret ve diğer benzeri ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 17

Sanatçı ve Sporcular

1. 14 üncü ve 15 inci maddelerin hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukimi olan tiyatro, sinema, radyo veya televizyon sanatçısının veya müzisyen olarak çalışan bir sanatçının veya sporunun diğer Âkit Devlette icra ettiği bu nitelikteki şahsî faaliyetleri dolayısıyla elde ettiği gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporunun icra ettiği bu nitelikteki faaliyetlerden doğan gelir, sanatçının veya sporunun kendisine değil de bir başkasına yönelirse, bu gelir 7, 14 ve 15 inci maddelerin hükümleriyle bağlı kalmaksızın, sanatçı ya da sporunun faaliyetlerinin icra edildiği Âkit Devlette vergilendirilebilir.

3. 1 inci ve 2 nci fıkrâ hükümlerine bakılmaksızın, Âkit Devletlerin hükümetleri tarafından kabul edilen kültürel veya sportif değişim programı çerçevesinde 1 inci fıkrada bahsedilen ve kâr amacı gütmeyen faaliyetlerden elde edilen gelir, sözkonusu faaliyetlerin önemli ölçüde diğer Âkit Devletin kamusal fonlarından desteklenmesi şartıyla, faaliyetlerin icra edildiği Âkit Devlette vergiden muaf tutulacaktır.

Madde 18

Emekli Maaşları

1. 19 uncu maddenin 2 nci fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukimine geçmiş çalışmalarının karşılığında ödenen emekli maaşları ve sağlanan diğer benzeri menfaatler, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir. Bu hüküm aynı zamanda, bir Âkit Devlet mukimine ödenen ömür boyu gelirlere de uygulanacaktır.

2. 1 inci fıkrâ hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devletin sosyal güvenlik mevzuatı kapsamında ödenen emekli maaşları ve diğer ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

3. "Düzenli ödeme" terimi, para veya para ile ölçülebilir menfaatler karşılığında tam ve yerli ödemede bulunma yükümlülüğüne karşılık, ömür boyu veya belirlenebilir bir sürede, belli zamanlarda düzenli olarak ödenecek olan belirli bir meblağı ifade eder.

Madde 19

Kamu Görevleri

1. a) Bir Âkit Devlete, politik alt bölümüne veya mahallî idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından yapılan ve emekli maaşı dışında kalan ödemeler, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

b) Bununla beraber, sözkonusu hizmet diğer Devlette sunulduğunda ve hizmeti sunan gerçek kişi bu Devletin bir mukimi olduğunda, yapılan bu tür ödemeler yalnızca bu diğer Âkit Devlette vergilendirilebilecektir. Ancak bu kişinin;

i) Bu Devletin bir vatandaşı olması; veya

ii) Yalnızca bu hizmeti sunmak için bu Devletin bir mukimi durumuna geçmemiş olması, zorunludur.

2. a) Bir Âkit Devlete, politik alt bölümüne veya mahallî idaresine bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Devlet, alt bölüm veya idare tarafından veya bunlarca oluşturulan fonlardan ödenen emekli maaşları, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

b) Bununla beraber, sözkonusu gerçek kişinin bu Devletin bir mukimi ve vatandaşı olması halinde, sözkonusu emekli maaşı yalnızca bu diğer Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

3. Bir Âkit Devlet, politik alt bölüm veya mahallî idare tarafından yürütülen ticarî faaliyetlerle bağlantılı olarak verilen hizmetlerle ilgili ödemelere ve emekli maaşlarına 15, 16, 17 ve 18 inci maddelerin hükümleri uygulanacaktır.

Madde 20

Öğrenciler ve Öğretmenler

1. Bir Âkit Devleti ziyareti sırasında veya ziyaretinden hemen önce diğer Âkit Devletin bir mukimi olan ve ilk bahsedilen Devlette yalnızca öğrenim veya meslekî eğitim amacıyla bulunan bir öğrenci veya stajyere, geçimini, öğrenimi veya mesleki eğitim masraflarını karşılamak üzere, bu Devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler bu Devlette vergilendirilmeyecektir.

2. Aynı şekilde, bir Âkit Devletin vatandaşı olup, diğer Âkit Devlette iki yılı aşmayan bir süre veya süreler için yalnızca öğretim veya bilimsel araştırma yapmak amacıyla bulunan bir öğretmen veya öğretim üyesine, şahsî öğretim veya araştırma hizmetleri karşılığında bu diğer Devletin dışındaki kaynaklardan yapılan ödemeler, bu diğer Devlette vergiden istisna edilecektir.

Madde 21

Diğer Gelirler

1. Bir Âkit Devlet mukiminin, nerede doğarsa doğsun, bu Anlaşmanın daha önceki maddelerinde belirtilmeyen gelir unsurları, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. 6 ncı maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelir hariç olmak üzere, bir Âkit Devlet mukimi olan sözkonusu gelirin lehdarı, bu diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa veya bu diğer Devlette yer alan sabit bir yer vasıtasıyla serbest meslek faaliyetinde bulunursa ve sözkonusu hak veya varlık ile bu işyeri veya sabit yer arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, bu gelire 1 inci fıkra hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, olayına göre 7 nci veya 14 üncü madde hükümleri uygulanacaktır.

3. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin, diğer Âkit Devlette doğan ve Anlaşmanın bundan önceki maddelerinde belirtilmeyen gelir unsurları, bu diğer Devlette de vergilendirilebilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME YÖNTEMLERİ

Madde 22

Çifte Vergilendirmenin Önlenmesi

1. Türkiye mukimleri için çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir:

Bu Anlaşmanın genel prensiplerini etkilememek üzere, Türkiye dışındaki herhangi bir ülkede ödenen verginin Türk vergisinden indirimine ilişkin olarak yürürlükte olan Türk kanunları uyarınca, İsrail'de elde edilen gelir dolayısıyla ödenen İsrail vergisinin, sözkonusu gelir için ödenecek Türk vergisinden mahsubuna müsaade edilecektir.

Bununla beraber sözkonusu mahsup, İsrail'de vergilendirilebilen gelire isabet eden ve mahsuptan önce hesaplanan gelir vergisi miktarını aşmayacaktır.

Bir Türkiye mukiminin, bu Anlaşma hükümleri uyarınca Türk vergisinden muaf tutulan bir gelir elde etmesi halinde, Türkiye, bu mukimin geriye kalan gelirine ilişkin vergi miktarının hesaplanmasında vergiden istisna edilen geliri de dikkate alabilir.

2. İsrail mukimleri için çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde önlenecektir:

Bu Anlaşmanın genel prensiplerini etkilememek üzere, İsrail dışındaki herhangi bir ülkede ödenen verginin İsrail vergisinden mahsubuna ilişkin olarak yürürlükte olan İsrail kanunları uyarınca, Türkiye'de elde edilen gelir dolayısıyla ödenen Türk vergisinin, sözkonusu gelir için ödenecek İsrail vergisinden mahsubuna müsaade edilecektir.

Bununla beraber sözkonusu mahsup, Türkiye'deki kaynaklardan elde edilen ve İsrail vergisine tabi tüm gelire isabet eden İsrail vergisi miktarını aşmayacaktır.

Bir İsrail mukiminin, bu Anlaşma uyarınca İsrail vergisinden muaf tutulan bir gelir elde etmesi halinde, İsrail, bu mukimin geriye kalan gelirine ilişkin vergi miktarının hesaplanmasında, vergiden istisna edilen geliri de dikkate alabilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM
ÖZEL HÜKÜMLER

Madde 23

Ayrım Yapılmaması

1. Bir Âkit Devletin vatandaşları, diğer Âkit Devlette, bu diğer Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda karşı karşıya kaldıkları veya kalabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye veya buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

2. 10 uncu maddenin 6 ncı fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyeri, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten teşebbüslerine göre daha az lehe bir vergileme ile karşı karşıya kalmayacaktır. Bu hüküm, bir Âkit Devletin kendi mukimlerine şahsî veya ailevî durumları dolayısıyla uyguladığı şahsî indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Âkit Devlet mukimlerine de uygulama zorunda olduğu yönünde anlaşılmayacaktır.

3. 9 uncu maddenin 1 inci fıkrası, 11 inci maddenin 7 nci fıkrası veya 12 nci maddenin 6 ncı fıkrası hariç olmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsünce diğer Âkit Devletin bir mukimine yapılan faiz, gayrimaddî hak bedeli ve diğer ödemeler, bu teşebbüsün vergilendirilebilir kazancının belirlenmesi amacıyla, aynı koşullarda, ilk bahsedilen Devletin bir mukimine yapılmış gibi indirilebilecektir.

4. Bir Âkit Devletin, diğer Âkit Devletin bir veya birkaç mukimi tarafından, doğrudan doğruya veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, benzeri teşebbüslerin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye veya buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

Madde 24

Karşılıklı Anlaşma Usulü

1. Bir kişi, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşmanın hükümlerine uygun düşmeyen bir vergileme yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç hukukunda öngörülen mütacaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, sorunu mukimi olduğu Âkit Devletin yetkili makamına veya durumu 23'üncü maddenin 1 inci fıkrasına uygun düşüyorsa vatandaşı olduğu Âkit Devletin yetkili makamına arzedebilir.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulmakla beraber kendisi tatminkâr bir çözüme ulaşmadığı takdirde, bu Anlaşmaya ters düşen bir vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Âkit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya gayret sarfedecektir. Varılan anlaşma, Âkit Devletlerin iç mevzuatlarındaki zaman sınırlamalarına bağlı kalmaksızın uygulanabilecektir. Bununla birlikte söz konusu mükellef, karşılıklı anlaşma sonucunun vergi idaresi tarafından kendisine bildiriminden sonraki bir yıllık süre içinde, bu anlaşma sonucunda ortaya çıkan iadeyi istemek zorundadır.

3. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın yorumundan veya uygulanmasından kaynaklanan her türlü güçlüğü ve tereddütü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir. Yetkili makamlar aynı zamanda, bu Anlaşmada ele alınmayan durumlardan kaynaklanan çift vergilendirmenin ortadan kaldırılması için de birbirlerine danışabilirler.

4. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle doğrudan doğruya ya da kendileri veya temsilcilerinden oluşan bir komisyon vastasıyla haberleşebilirler.

5. Hizmet Ticareti Genel Anlaşmasının XXII nci maddesinin (Danışma) 3 üncü fıkrasının amaçları yönünden; Âkit Devletler, bu fıkra ile bağlı kalmaksızın, bir tedbirin bu Anlaşma kapsamında yer alıp almadığı konusundaki her türlü ihtilafı, her iki Âkit Devletin de rızası olması koşulu ile, bu fıkroda belirlendiği şekilde, Hizmet Ticaret Konseyine götürebilirler. Bu fıkranın yorumu ile ilgili her türlü tereddüt, 24 üncü maddenin 3 üncü fıkrasına göre çözümlenecek veya bu yönetime göre uzlaşmanın sağlanamaması halinde ihtilaf, her iki Âkit Devletin de kabul ettiği diğer herhangi bir yönteme göre çözümlenecektir.

Madde 25

Bilgi Değişimi

1. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri ve Anlaşma ile uyumsuzluk göstermediği sürece, Anlaşma kapsamına giren vergiler ile ilgili iç mevzuat hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bilgi değişimi, 1 inci madde ile sınırlı değildir. Bir Âkit Devlet tarafından alınan her türlü bilgi, o Devletin kendi iç mevzuatı çerçevesinde elde ettiği bilgiler gibi gizli tutulacak ve yalnızca bu Anlaşmada belirtilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleri veya cebri icra ya da cezasıyla ve bu hususlardaki şikâyet ve itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara (adli makamlar ve idarî kuruluşlar dahil) verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar sözkonusu bilgileri yalnızca bu amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır. Bu kişi veya makamlar sözkonusu bilgileri mahkeme duruşmalarında veya adli kararlar alınırken açıklayabilirler.

2. 1 inci fıkra hükümleri, hiçbir surette bir Âkit Devleti;

a) Kendisinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatına veya idarî uygulamalarına uymayacak idarî önlemler alma;

b) Kendisinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatı veya normal idarî işlemleri çevresinde elde edilemeyen bilgileri sunma;

c) Herhangi bir ticarî, sınaî, meslekî sırrı veya ticarî işlemi ve bilgileri aleni hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanmayacaktır.

Madde 26

Diplomatlar ve Konsolosluk Memurları

Bu Anlaşma hükümleri, diplomatların veya konsolosluk memurlarının uluslararası hukukun genel kuralları veya özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları malî ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

Madde 27

Menfaatlerin Sınırlandırılması

Âkit Devletlerin yetkili makamları, karşılıklı Anlaşma ile, bu Anlaşma ile getirilen hakların kullanımının, Anlaşmanın amaçlarına aykırı olarak hakkın kötüye kullanılmasına neden olduğu konusunda fikir birliğine vardıkları durumlarda, herhangi bir kişinin veya işlemin bu Anlaşmanın sağladığı haklardan yararlanması talebini reddedebilirler.

Madde 28

Yürürlüğe Girme

1. Her iki Âkit Devlet, bu Anlaşmanın yürürlüğe girmesi için iç mevzuatlarının gerektirdiği işlemlerin tamamlandığını diğer Âkit Devlete bildirecektir. Bu Anlaşma, bu bildirimlerden sonuncusunun alındığı tarihte yürürlüğe girecektir.

2. Anlaşmanın hükümleri;

a) Kaynakta tevkif edilen vergiler yönünden, bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihi izleyen Ocak ayının birinci günü veya daha sonraki bir tarihte ödenen veya tahakkuk eden miktarlar için; ve

b) Diğer vergiler yönünden, bu Anlaşmanın yürürlüğe girdiği tarihi izleyen Ocak ayının birinci günü veya daha sonraki bir tarihte başlayan vergilendirme yılı için uygulanacaktır.

Madde 29

Yürürlükten Kalkma

Bu Anlaşma, bir Âkit Devlet tarafından feshedilinceye kadar yürürlükte kalacaktır. Âkit Devletlerden herbiri, yürürlüğe giriş tarihinden itibaren beş yıllık bir sürenin bitiminden sonra başlayan herhangi bir takvim yılının sonunda en az altı ay önce diplomatik yollardan yazılı fesih ihbarnamesi vermek suretiyle Anlaşmayı feshedebilir. Bu durumda Anlaşma;

a) Kaynakta tevkif edilen vergiler yönünden, fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen takvim yılının Ocak ayının birinci günü veya daha sonra elde edilen gelir miktarı için,

b) Gelir üzerinden alınan diğer vergiler yönünden, fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen takvim yılının Ocak ayının birinci günü veya daha sonra başlayan herhangi bir vergilendirme yılı için tahakkuk ettirilebilen vergiler bakımından

hüküm ifade etmeyecektir.

Bu hususları teyiden, aşağıda imzaları bulunan tam yetkili temsilciler, bu Anlaşmayı imzalandılar.

Türk, İbrani ve İngiliz dillerinde, her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere, 14 Mart 1996 tarihinde, Kudüs'de orjinal iki nüsha halinde düzenlenmiştir. Metinler arasında anlam farklılığı olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ ADINA

İSRAİL DEVLETİ
HÜKÜMETİ ADINA

